

Jak dáváním zbohatnout

Příběh sestry Anežky, komtesy Františky
Coudenhove-Honrichs z Kunštátu

A.M.I.M.S. 2018

Jak dáváním zbohatnout

Příběh sestry Anežky, komtesy Františky Coudenhove-Honrichs z Kunštátu

Vydal A.M.I.M.S., Vranov nad Dyjí – Přímětice, v roce 2018

Kompletní texty většiny publikací, které vydává A.M.I.M.S., najdete na internetových stránkách FATYMu www.fatym.com.

Pár slov na úvod...

Díky Anežce Haláskové vydáváme pro děti další omalovánky. Ty první o Šebestiánu Kubínkovi totiž zaujaly mnohé. Věřím, že podobně tomu bude s vyprávěním o sestře Anežce. Je to jedna z velkých křesťanských postav, které žily v naší zemi a ve světle víry se dokázaly rozhodnout ve prospěch lásky a služby Bohu a bližnímu.

Je dobré, znát ty, kdo přinášeli v minulosti do naší země, a nejen do ní, pravé hodnoty. Je dobré nad tím přemýšlet a je také dobré se rozhodovat podobně jako oni.

Kéž by tyto omalovánky povzbudily jak děti, tak i všechny ostatní, kteří se s nimi budou moci seznámit.

K tomu připojuji požehnání.

P. Marek Dunda

Komtesa Františka se narodila v roce 1892 v Drahotuších u Hranic na Moravě. Její otec byl voják a učitel jízdy.

Když bylo Františce 8 let, zdědil její tatínek velkostatek Kunštát. Rodina se přestěhovala na zámek.

Komtesa Františka měla moc ráda přírodu. Chodívala s maminkou, hraběnkou Teclou, sbírat léčivé bylinky, ze kterých pak připravovaly masti a čaje pro chudé nemocné.

Ráda zvala do zámeckého parku děti z Kunštátu a obdarovávala je horkou čokoládou a buchtami. Přicházela s vozíkem, který tahal velký pes.

Ve dvanácti letech byla u 1. svatého přijímání. Od té doby se Pán Ježíš stal jejím nejlepším přítelem. Tatínek jí pod hradbami vybudoval malou poustevnu, kam se ráda chodívала modlit.

Když jí bylo 20 let, zemřel Františce milovaný tatínek. O celé panství, o lesy a pole se bude starat teď ona. Dělá to ráda a dobře. Má tak možnost dělat mnoho dobrých skutků.

Chtěla se naučit pečovat o nemocné. Pan doktor Vrána ji vzal do své ambulance a naučil ji obvazovat rány a dávat injekce.

„Nebudu se vdávat, ale celý život věnuji službě Pánu Bohu a chudým lidem!“ řekla si Františka. Chudých bylo v té době moc, právě totiž začala první světová válka.

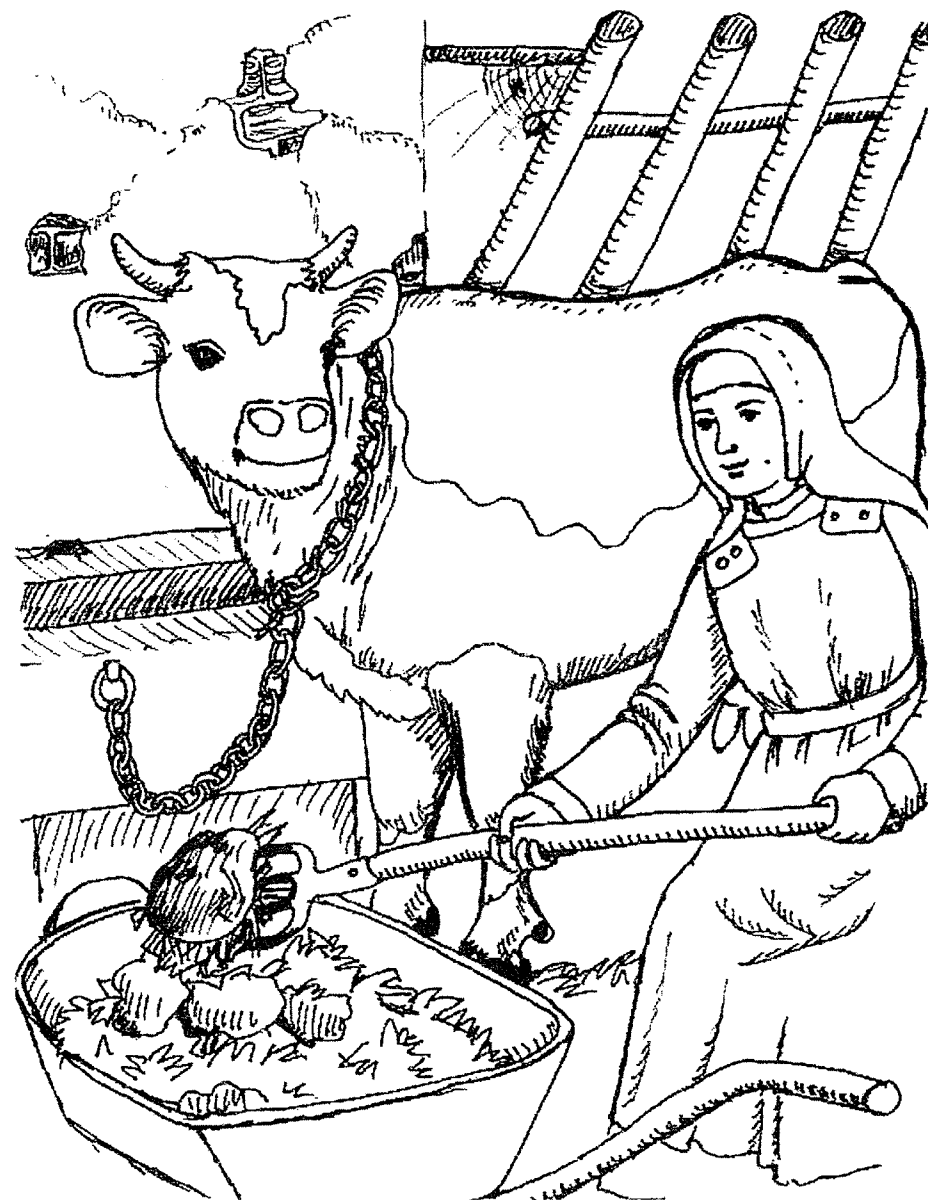
Pak si uvědomila, že ji Pán Bůh nechce mít na zámku, ale v klášteře. Nebylo to pro ni lehké, ale přijala Boží vůli a stala se řeholnicí – sestrou Těšitelkou Božského Srdce Ježíšova. Dostala řeholní jméno Anežka.

Sestra Anežka se starala o raněné vojáky v lazaretě v Králově poli. Když válka skončila, chodila ošetřovat chudé nemocné v jejich domech. V domácích pracích moc šikovná nebyla, tak musela občas snést i hubování.

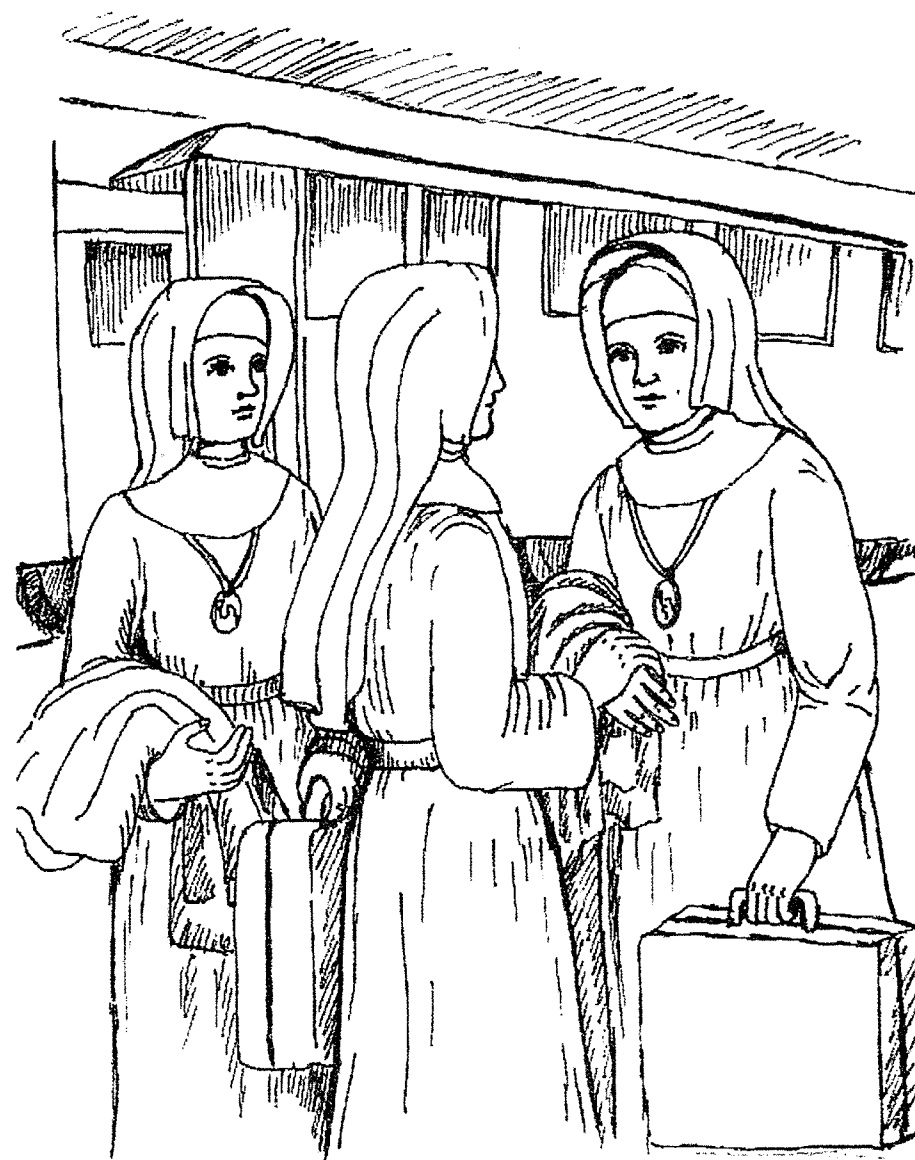
Pomáhala své představené, Matce Rose Vůjtěchové se stavbou nového kláštera v Rajhradě. Namalovala jeho projekt.

V klášteře žila jako prostá sestra. Děkala i ty nejnižší práce – například poklízela v chlévě a vyvážela hnůj. Věděla, že všechno, co děláme z lásky k Bohu, má velikou cenu.

Na konci druhé světové války byl rajhradský klášter zničen bombardováním a požárem. Sestra Anežka nenaříká: „Jenom hřích je neštěstí.“ Spolu s ostatními sestrami se pouští do oprav.

Protože byla národností Němka, musela vlast po válce opustit. V roce 1948 odjela do Argentiny, aby zde se sestrou Filipou otevřely dům v jedné chudinské čtvrti města Rosario.